

Hayrola Süleyman

— ılıkyağmurla · 13 Mart 2016

Hayrola Süleyman:

Suskunluk tıkıştırılmışın ağzına

Yağmurların incisini saklamışsın kendine

Yaban keçilerini salıp çayıra

Tilkileri kilitlemişsin kümese

Hayrola Süleyman:

Paytonla yolculuk mu olur zamanda ?

Sızlayan yaralarını dağlamaya kalkmışsın bir de

Yorgun harflerden cümleler kurmaya yeltenmişsin

Sağda solda "vallahi bu aşkta ben mâsumum" diyormuşsun

Ve gizli gizli yaşlarınla yüzünü yıkıyormuşsun

Hayrola Süleyman:

Uzaklar duyar mı sesini sanıyorsun ?

Dil kölesi mırıltılar sağırlandı,görmüyorsun

Kırılğanmış hislerin fark edememişsin

Toplamayacak mısın kalp kırığının hâlâ ?

Damıttığın hüznü dertlerini çözen mi var ?

Daha kaç kez kanayacak,

Kaç kez ölecek,

Kaç kez sürüneceksin şiirlerin kapısında ?

Hayrola Süleyman:

Attığı köprüleri tamire mi kalkışıyorsun ?

Alev alev yandığın küle doğru yöneldiğin doğru mu?

Bir kez daha sevmeye gücün mü var ?

Görmüyor musun Süleyman:

Şimdi çiçekler ağlıyor

Islak yağmurlar alev alev

Yürekler nadasa bırakılmış

Geri dönüşler tökezlemeye meyilli

Bütün yeni aşklar kullanılmış

Bütün göğüs kafeslerde "ego"lar tutsak

Hâlâ ne diye ümit beslersin !

Söyle Süleyman,söyle !

Aldın mı cevapsız sorularının cevaplarını !

Ve kafana sok artık:

Kimse toplamaz seni dağıldığın arka koltuktan

Kimse !

Oysa sen ona,

Kullanılmamış bir yürek sunmuştun

Ve kaybeden sen değilsin

Sen değilsin !

Hey Süleyman !

Sen artık yalnızlığı seçtim

Öfkeli bir kurşun gibi şarjöründesin

Derin bir uykuya sıkışıp kaldın

Cehennemle cennet arasında...

...

Gülün yaprakları döküldü

Kaldı dikenleri

Sana Süleyman...

.....13 mart 2016....17:43

önemli not:....Okuduğum bir kitap sonucu kaleme aldığım "empati" dir şiirim .Kendimle ilgisi yoktur.